

LeffingeZicht

jaargang 12 • nr. 48
januari 2026

Foto Marc Ternier



v.u. Jean-Marie Dedecker, Jurgen Vergauwe
Spermaliestraat 1 - Middelkerke

samen met



Van de redactie

Het is 2026! Dat betekent dat we alweer een kwart van de 21e eeuw achter ons hebben. Wie er al bij was, zal zich het feestgedruis van de eeuwwisseling ongetwijfeld herinneren. De vrees dat alles in de soep zou draaien omdat de computers het jaartal niet zouden begrijpen, leek al snel onterecht. De toekomst zag er rooskleurig uit. De koude oorlog was voorbij. In Rusland kwam met ene Poetin de opvolger van Jeltsin aan de macht: een man met wie te praten viel, zo leek het. Het leek maar een kwestie van tijd voor de hele wereld een welvarende plaats zonder oorlog zou zijn.

De ontuchtering volgde snel. In 2001 boorden vliegtuigen zich door de WTC-torens. De USA en VK zochten krampachtig naar een alibi om Irak binnen te vallen en zetten zo het Midden-Oosten, letterlijk, nog meer in brand. Om daarna de regio in complete chaos achter te laten. De gevolgen blijven duren tot vandaag.

Intussen lijkt het van kwaad naar erger te gaan. De ene oorlog en massamoord krijgt al wat meer aandacht dan de andere. Opgedreven defensie kost ons vele miljarden die we niet kunnen inzetten voor cultuur of welzijn. Terwijl de wetenschap en AI ongekend snel evolueren, lijken we er niet in te slagen om hongersnood en klimaatproblematiek op te lossen. Onze wereld lijkt geregeerd door een aantal psychopaten die puur uit eigen belang iedereen tegen elkaar opzetten in plaats van verzoenende taal te spreken en te verbinden. Populisme zorgt voor een gepolariseerde wereld waar geen plaats is voor enige nuance.

Maar hé, hoeven wij daarom hierin mee te gaan? Wij kunnen echt wel het verschil maken door op lokaal vlak, in ons eigen dorp, open te staan voor andere meningen. Door echt naar elkaar te luisteren. Dat betekent niet dat we het altijd eens moeten zijn. Meningsverschillen horen bij een gezonde gemeenschap. Wij zijn geen groepen die tegenover elkaar moeten staan, maar burens die elkaar kennen. De reden dat dorpen al eeuwen blijven bestaan, is omdat mensen ondanks hun verschillen samenleven, elkaar iets gunnen en soms eens water bij de wijn doen. We kunnen ervoor kiezen om eerst te luisteren en pas dan te spreken. Om te vragen waarom iemand iets denkt in plaats van alleen te horen wat hij zegt. Om nieuwsgierigheid te verkiezen boven verontwaardiging.

In Leffinge hoeven we niet mee te gaan in de polarisatie. We kunnen beter: we kunnen blijven luisteren naar elkaar.

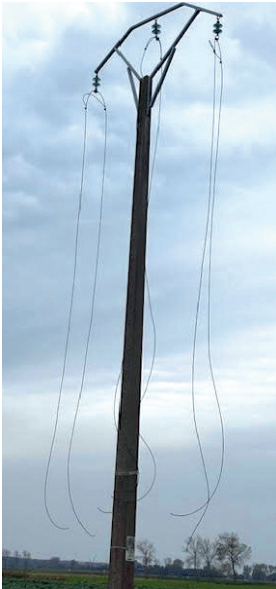
We wensen iedereen een heel gelukkig en gezond 2026 in een open geest!

De redactie,

Sigrid Dedekere, Nathalie Tavernier, Gwen Deprez, Geert Aneca en
Diederik Van Rillaer

leffingezicht@gmail.com

Wist je al dat...

- ... Robert Spegelaere al **50 jaar** stichter-voorzitter is van Kunstkring Mercurius? Proficiat beste Robert!
 - ... aan de zuidkant van Leffinge, in de omgeving van de Dimmereieweg, Cabinestraat.... de bovengrondse **elektrische kabels** zijn weggenomen? Dat gaf op een bepaald moment een bizar beeld: de palen stonden er nog, schijnbaar plompverloren in het open landschap, maar de kabels waren weg. Behalve aan één paal. We gingen te rade bij **Fluvius** en woordvoerder David Callens bezorgde ons volgende uitleg. "De kabels waren een vroegere **hoogspanningsleiding** tussen twee cabines (Leffinge-Zuid) en het pompstation langs de Vaardijk-Zuid. We hebben eerst een **ondergronds net** aangelegd tussen de cabines op dit traject. Ondertussen is deze leiding **in dienst** genomen en moesten de oude bovengrondse leidingen gesaneerd worden." We gaan ervan uit dat de Cabinestraat nu niet van naam moet veranderen in de 'Ondergrondseleidingenstraat'. Afhankelijk van de weersomstandigheden en de toegang tot de verschillende akkers, zouden de palen **intussen weggenomen** moeten zijn. Succes beste Fluvius!
- 
- ... volgens onze burgemeester de klassieker In 'Flanders Fields - from **Middelkerke to Wevelgem**' (vroeger Gent-Wevelgem) door **alle deelgemeenten** zal passeren? Op **zondag 29 maart** zal het kruim van het wielervedeloton dus ook Leffinge leren kennen. Stampen beste renners!
 - ... **drie dorpsgenoten** reageerden op de oproep van Gwen in onze vorige editie om een **leesclub** te starten in Leffinge? Ze lezen nu als eerste werk "**De camino**" van Anya Niewierrra. Veel plezier, beste lezers!
 - ... de toneelgroep **Altoos Doende** op zoek is naar **nieuwe medewerkers en toneelspelers**? Geïnteresseerden kunnen zich melden via **altoos.doende@gmail.com**

LeffinGEZICHT

Irene Neyrinck

**Van klei tot applaus:
een leven vol passie**



**Met haar handen vormt ze verhalen,
met haar stem brengt ze ze tot leven.**

Ze woonde eerder in Kaaskerke (Diksmuide), Westende, Oostende en Eernegem, om uiteindelijk haar plekje te vinden in haar eigen huisje in de Slijpesteenweg in Leffinge. Elke woonplaats vertelt een stukje van haar levensverhaal.

Irene werd geboren in Diksmuide op 29 juli 1948. Ze was de vijfde in een reeks van zes kinderen. Toen ze negen was, verhuisde het gezin omdat haar vader van werk veranderde. Eerst naar Westende, zeven jaar later naar Oostende. Irene had ondertussen haar lager middelbaar voltooid aan het Stella Maris in Nieuwpoort en begon aan het Sint-Andreasinstituut in Oostende. Ze was een goede leerling, maar de overstap bleek groot. "De directrice, Mère Marthe, waarschuwde me al bij de inschrijving dat ik minstens 15% zou zakken. En ze had gelijk!", lacht Irene. "Ik was ontmoedigd en besloot te gaan werken."

Ze vond een job als secretaresse bij dokter Peeters in Brugge. "Daar heb ik meer geleerd dan op de schoolbanken", vertelt ze.

"Ik organiseerde het bureauwerk, typete brieven in vier talen die mijn baas op zijn 'dictafoon' insprak en communiceerde in het Frans en het Engels met patiënten." Drie jaar werkte ze er, tot ze – intussen getrouwd met Staf Coenye en zwanger van haar eerste zoon Joeri (geboren in 1969) – besloot te stoppen. Anderhalf jaar later, in oktober 1970, ging ze aan de slag in de nieuwe Delhaize-vestiging in Oostende. Daar bleef ze werken tot haar pensioen in 2012.

In 1979 werd haar tweede zoon, Tjörven, geboren. Ondertussen is Irene trotse oma van drie kleinkinderen: Jakke (1998), Stoy (2000) en Kane (2013).

Dat Irene nu al 13 jaar met pensioen is wil echter niet zeggen dat ze achter haar geraniums zit. Irene is nog heel actief als keramiste en toneelspeelster. Ze is bestuurslid van Kunstkring Mercurius en toneelkring Altoos Doende en zit bovendien in de cultuurraad.

Keramik met karakter

Al meer dan veertig jaar werkt Irene met klei. Het begon met het volgen van een cursus 'pottenbakken via handopbouw' in Delhuzo in Middelkerke. Ze was meteen verkocht. Later volgde ze ook les in pottendraaien met de schijf, maar dat lag haar minder. "Dat zat niet in mijn vingers", glimlacht ze. Ze werkt liever met de hand, op de primitieve manier, met 'coils' – worstjes klei waarmee ze potten en vazen

opbouwt. Rond is dan ook niet helemaal rond en recht niet recht. Maar dat geeft karakter. Haar potten, schalen of vazen zijn zwaarder dan die van iemand die met een schijf werkt. Natuurlijk beperkt Irene zich niet tot het maken van potten of schalen. Zo creëerde ze ook kippen en andere dieren, krijgers, enz. Haar fantasie krijgt dan de vrije loop wat resulteert in erg originele creaties.

Haar werk is stevig, expressief en gevarieerd en het mooist wanneer haar verbeelding de leiding neemt.

Lid kunstkring Mercurius

Na haar scheiding woonde Irene twee jaar in Eernegem. Omdat ze niet wou dat haar kinderen later voor haar rusthuis zouden moeten betalen, ging ze op zoek naar een eigen huisje – dat vond ze hier in Leffinge.

Irene werkte toen al 10 jaar met klei en een vriend had voor haar een gasoven gebouwd om de klei te bakken. Toen Irene in 1996 naar Leffinge verhuisde, zag haar buurman Lieven Spegelaere dat 'rare' toestel en vroeg haar wat dat toch voor iets was. Irene legde uit dat het haar keramiekoven was. Daarop repliceerde Lieven meteen dat zijn vader Robert een kunstkring had en vroeg of ze lid wou worden.

Zo is Irene nu al dertig jaar lid van Kunstkring Mercurius en ondertussen ook al vijftien jaar bestuurslid.

Elk jaar in oktober stelt de kring tentoon in De Zwerver. De hele zomer werkt Irene dan intensief om genoeg stukken

klaar te hebben voor de expositie. Irene heeft geen last om afstand te doen van haar creaties. Het is haar trouwens ook onmogelijk om alles wat ze maakt bij te houden. Keramiek neemt letterlijk en figuurlijk veel plaats in in haar leven. Alles bijhouden zou betekenen dat ze wegens plaatsgebrek zou moeten stoppen met creëren. Bovendien houdt Irene ervan haar werk te tonen.



Irene met haar vroeger werk

Naast hun jaarlijkse expositie in oktober, stelt de kring in juni ook tentoon in de kerk van Wilskerke en organiseert ze in december een kerstmarkt in De Zwerver. Ook daar kan Irene dan een deel van haar creaties kwijt. "Het is altijd fijn om mensen blij te zien met iets wat ik met mijn handen heb gemaakt", zegt ze dan.



De tentoonstelling van Irene haar werk

*"Keramiek
neemt letterlijk
en figuurlijk
veel plaats in
in mijn leven."*

Toneel: leven in de spotlights.

Wanneer ik Irene vraag hoelang ze al toneel speelt, antwoordt ze lachend: "Al 43 jaar." Na mijn verwonderde reactie legt Irene uit dat ze bij Delhaize altijd bij de klantendienst gewerkt heeft en dat ze het daar geleerd heeft...

Door haar job was ze gewend om in de micro te spreken. Ze deed de winkelomroepen en sprak vroeger zelfs reclames in bij Radio Noordzee.

Zestien jaar lang presenteerde ze bovendien de bandshow van Willen is Kunnen.

Toen ze in de vroegere Leffingenaere een oproep las van Paul Vandewalle om in Leffinge een toneelgroep op te richten, twijfelde ze geen seconde. Ze ging naar de stichtingsvergadering van Altoos Doende, stond in 2003 voor het eerst op de planken en is sindsdien niet meer gestopt. Vijf jaar later werd Irene voorzitter van de kring tot ze in 2022 vond dat het tijd werd om de fakkel door te geven aan een jonger iemand.

Irene heeft ondertussen de toneelmicrobe goed te pakken. Zo doet ze mee aan straattheater, had een gastrol bij Panaché (een Oostendse kring die nu niet meer bestaat) en bracht enkele jaren terug 'Achter de wolken', een aangrijpende tweespraak over twee geliefden die elkaar na vijftig jaar weer ontmoeten.

Haar favoriete stukken? Koningin Lear (een bewerking van Tom Lanoye) en Augustus, ergens op de vlakte van Stracy Letts. "Dat zijn de rollen die me echt raakten", zegt Irene.



Keramik of toneel? Irene kan niet kiezen. "Ik doe ze allebei even graag en ik wil ermee doorgaan zolang het kan."

"Ik herinner me het harde werk nog – een hele rol zijde beschilderen, op schraagtafels, van de ene kant van de living naar de andere!"



Irene in 'Augustus, ergens op de vlakte'

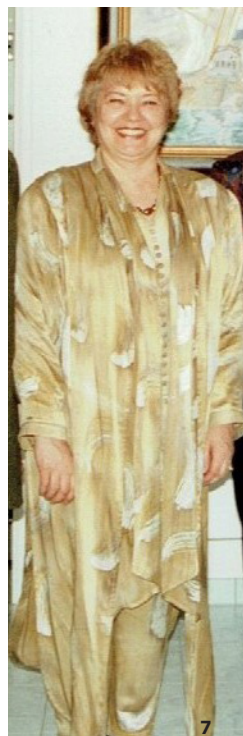
Kleur op zijde, warmte in alles

Tussen haar foto's ontdekt Irene nog een vergeten passie: zijdeschilderen. Ook dat was ooit gestart met het volgen van een workshop. Acht jaar lang beschilderde ze sjaals, dassen en lampenkappen. Toen haar zoon Joeri in 1994 trouwde, schilderde ze zelf de stof voor haar feestensemble.

De geschilderde zijde-outfit

Maar het resultaat mocht gezien worden. En dat is eigenlijk zo met alles wat Irene doet.

In haar huisje aan de Slijpesteenweg leeft Irene Neyrinck tussen potten, scripts en herinneringen, maar vooral tussen dromen die ze blijft waarmaken. Een vrouw van klei en theater, een Leffingse ziel die het leven blijft boetseren, elke dag opnieuw.



Leffings erfgoed

Het korte leven van Leffingse *pompiers* 1902 - 1918

In 1902 overweegt de Leffingse gemeenteraad om een brandweerkorps op te richten. De beslissing valt om voor 2500 frank een brandspuit met pomp op een klein voertuig en 250 meter spuitslangen te kopen bij het huis Beduwé in Luik. Een brand op de boerderij het Mechelhof in de Mechelhofweg versnelt de aankoop. De oprichting van een brandweerkorps wordt op 7 september 1903 goedgekeurd. Elf brandweerlui worden benoemd en Pieter Pruvost krijgt het bevel in handen.

Brandweerman Désiré Van Loo sterft als laatste burgerlijk slachtoffer van Leffingse op 14 oktober 1918 (WOI).

Het materiaal wordt gestapeld in een nieuwgebouwd magazijn achter het gemeentehuis naar plan en bestek van de architect Pil.

Op donderdagmorgen 25 augustus 1904 breekt er brand uit op de brouwerij – hofstede van Felix en Irma Proot – De Graeve.

De boerderij – brouwerij is gelegen in de toenmalige Mariakerkestraat (huidige Legeweg 5). Door de efficiënte tussenkomst van het Leffingse korps gaan alleen de schuur

en de inboedel in de vlammen op; het woonhuis en de stallen worden gevrijwaard. Charles Poyblant, schoonzoon van veldwachter Louis Strubbe, helpt mee aan de bluswerken, hij is nochtans geen brandweerman. Hierbij wordt zijn rechterwijsvinger verpletterd.

Tijdens de jaren 1907 – 1908 worden de diensturen geregeld en een reglement van inwendige orde opgesteld. De maandelijkse oefeningen (telkens drie uren) hernemen vanaf zondag 26 mei tot eind september 1907. Bij gemis aan kredieten wordt het brandweermateriaal niet aangevuld en worden geen nieuwe brandweerlui aangeworven.

In 1908 ontbindt de gemeenteraad het korps en op de gemeenteraadszitting van 5 februari 1908 wordt het heropgericht. Einde maart 1908 sluit de gemeente een verzekering af bij 'Les Patrons Réunis' voor gebeurlijke ongevallen bij de pompiers.

In hetzelfde jaar worden 17 brandweerlui benoemd, waaronder Karel Boedt. Hij sneuvelt tijdens de Eerste Wereldoorlog te Ramskapelle op 31 oktober 1914.

Op 27 oktober 1908 rukt de brandweer uit naar Louis Rommel, molenaar op de Groenhagemolen. De gemeenteraad beslist de pompiers te vergoeden (37,5 fr.), evenals Leon Staelens (oud – brandweerman) die gewond wordt als vrijwilliger tijdens de bluswerken.

in augustus 1904 wordt de hofstede van Louis Van Huele opnieuw getroffen door een blikseminslag en gaat gedeeltelijk in de vlammen op, zo meldt de krant "L'Echo d'Ostende". Dezelfde maand beslist de gemeenteraad aan de pompiers en de andere hulpverleners een vergoeding uit te betalen.



Doodsprentje van Karel (Charles) Boedt

Bevelhebber Karel Seys (1908) neemt na enkele maanden ontslag (wegens verhuis) en wordt vervangen door Basiel Bullynck (1908 – 1910). Ook Bullynck verlaat de gemeente;

Isidoor Terwe wordt bevelhebber a.i. in 1910. Meteen wordt ook nieuw brandweermateriaal aangekocht, o.a. een klaroen. Een bericht meldt aan de bevolking dat bij brand de klaroenblazer en de klokkenluider onmiddellijk moeten gewaarschuwd worden. Ook Isidoor Terwe verhuist, Emiel Cyriel Despodt wordt begin 1911 aangesteld als nieuwe bevelhebber (1911–1918).

Tijdens een hevig onweer op zondag 14 juni 1914 slaat de bliksem in op meerdere plaatsen in en rond Oostende. Na een vroegere brand

Het pompierkorps (14 personen) staat tijdens WO I onder het bevel van Emiel - Cyriel De Spodt. Hij wordt later gemeenteraadslid, schepen en d.d. burgemeester tijdens WO II.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog moeten de pompiers meerdere keren uitrukken, doch één brand is zeker het vermelden waard. Op 23 augustus 1917 ontstaat een zware brand op de boerderij van de kinderen T'Jonck. Het zijn de brandweerlui van Oostende die zijn tussengekomen. De hofstede is bezet door Duitse troepen en beschoten vanuit zee door de geallieerden. Deze hofstede ligt aan de Mariakerkestraat 13 (huidige Legeweg) en is bewoond door Suzanne T'Jonck en haar vijf broers: Hubert, Karel Louis, Pieter, Cornelis en Henri.

Na WO I wordt het Leffings brandweerkorps afgeschaft. In geval van brand wordt een beroep gedaan op het korps van Middelkerke.

Jean Marie Barra
Heemkring Graningate



De toverwereld van *heksen*

Toen Jenny Aspeslagh meer dan 70 jaar geleden hier in de streek getuigenissen verzamelde voor haar "Sagenbank van het Kamerlingsambacht" (KU Leuven 1958), moet Leffinge voor haar toch een schatkist vol verhalen geweest zijn. Heel veel Leffingenaren vertelden haar over heksen die hier vroeger ronddooden.

Zo getuigde landbouwster Julia Van Belle (toen 76j.): "Clette Renders, dat was de vrouw van zo'n Duitse schaper (= herder). En z'adde zij de kwaan hand (= kwade hand). Ze waren al schuw van Clette. As ze koste hier in een huis geraken waar datter joengens (= kinderen) waren ze waster bij. Ze grochte hier ook azo in een huis, 'k goan nie noemen waar. Wê, wat voor schoon kinnetje zei ze, en dat kind begoste te schrèmen totdat 't hem dood schrènde. A jaar aan een stik heeft dat kind geschrèmd. Z'hebben d'r nog de paters bijgehaald, maar 't was geen avance meer, 't was al te late.

Ook Roosje Jonckheere (toen 64j.) vertelde een gelijkaardig verhaal waarbij een paasnagel de macht van de heksen zou ontnemen. Germaine Jonckheere dat is m'n nichte. Z'is zij getrouwd met Brasseur. Z'heeft zij zeven joengens dood en twee onnozel. Ze gingen dood al schrèmen en kriepen, ze

wierden mager en 't waren d'er die den oudeman kregen. Dat was een vrouwmens die daar regelmatig ten huize kwam, en z'had zij de kwajen hand en van as ze zij weg was, die joengens aan 't schrèmen en z'hebben under dood geschrèmd. As dat nu zolange geduurd hadde gingen ze naar de paster en je gaf hij een stuk van de paasnagel mee, dat is verschrikkelijk krachtig. En laat niemand meer over de wiege zeiten en van ton af ging alles were goed – z'heeft dan nog twee kinders gehad – gezonde brokken. Dat is echt wê, dat is geen legende.

Roosje vervolgde:

't Was vroeger op Leffinge kermisse asan een vrouwmens die rond ging met gist met een jok (=juk) met twee seulen (= emmers). Moeder nam ook asan aan heur. En m'hadden wieder een kind in de wiege en m'n moeder was weg en as ze were kwam dat kind was ziek, en zegt ze tegen vader: "wat heeft dat kind?" en vader zegt: "'k weten't niet, dat wuf met gist is hier gewist." En dat kind bleef ziek, en dat was van de kwaan hand van dat wuf, ze koste zij gelijk een brokke toveren. Ze raadden uus aan van naar Nieuwpoort te gaan dienen, een beeweg (=bedevaart) te doen en me mosten kleren meedoen voor te wijden en negen dagen hebben me gelezen (= gebeden). Maar 't was al te late, dat kind was al te verre

gezet. Dat was de kwaan hand.

We vinden een bevestiging van dit verhaal in de getuigenis van landbouwster Marie Germonprez (toen 58j.), straffer nog; die heks kon blijkbaar niet sterven voordat ze haar macht had overgegeven: Seva Kraenen z'had zij ook de kwaje hand, ze ging zij rond met gist met een jok. Ze waren d'r al benauwd van. En as ze op sterven lag ze koste zij gelijk niet sterven, ze moeste zij gelijk haar macht overgeven aan een ander vrouwmens. En ze zeggen dat Miete Lamote daar toen zou bijgeweest zijn en dat ze dat overgenomen heeft. En de mensen hadden ook benauwd van haar. Of 't kunste was of boeken dat weet ik niet. En ton koste ze zij sterven.

Zoals blijkt uit haar getuigenis waren ook de ouders van Honorine Desmet (toen 62j) slachtoffer van een "kwade hand": Moeder en vader kwamen een keer gegaan en 't komt daar een vrouwmens achter under, dat was een Dhont dat wuf, een hekse hèn, die koste toveren.

En ze geeft vader azo een slag in z'n gat en je koste niet meer gaan. Dat was een toverslag. En j'heeft nooit geen stap meer gegaan. J'had moeten wereslaan hèn naar heur. Je moet meester zijn over de tovenaars of under werk doen herdoen, of anders je blijft azo, gelijk vader.

Rosje Jonckheere had nog een straffer verhaal over heksen: 't Was hier vroeger op Leffinge zo'n hekse,

getuigde ze, een toveresse en z'had zij een poppe en ze doorstekte die poppe met spellen en dat waren mensen die ze doorstekte.

Dit verhaal werd ook bevestigd door landbouwster Rachel Desmet (toen 69j.): 'k Heb ik ook nog gehoord van zo ene hier in de streke die de kwaan hand koste leggen. En z'had zij thuis een wassen kinnetje en ze stekte daar met spellen in, en dat werkte ton op dat kind waar dat ze bij geweest hadde.

'k Heb ik nog m'n moeder horen vertellen van zo'n hekse die met spellen werkte. Haar broertje was vier jaar en een maand en 't wierd ook azo betoverd. En die joengens die azo betoverd waren, schrèmden totdat ze dood waren. En moeders moeder en bamoeie (= tante van moeders moeder) zagen daar een pateeltje (=schaaltje) liggen. Zie je da liggen, zei bamoeie, laat dat liggen. En dat was een pateeltje met spellen. En 't is 't er toch ook door gekomen ton geloof ik.

't Waren vroeger vele van die heksen, vervolgt Rachel, En k'heb ik nog gehoord van een paster die ze koste herkennen. As de paster 't teken van 't heilig kruis gaf, je zag al die heksen schone zitten. Ze zaten al met under rik naar den altaar. En azo wisten wien dat dat was op de prochie. De paster allene zag dat hèn, d'andere mensen nie wèn.

Zou je nu nog kunnen zien wie een heks is, vraag ik me dan af...

Uit in Leffinge

Alle hierna vermelde activiteiten
zijn voor iedereen toegankelijk
en onder voorbehoud van
de wijzigingen.

Elke 1^{ste} en 3^{de} zondag van de maand

Markt van de Makers

van 9 tot 12 u. - Groenhagestraat 21
Info: info@dewiekleffinge.be

Elke woensdagnamiddag

Kaarting

door KGB of VI@s Leffinge
Zaal Refter - 13.30 u.

Info: KGB Leffinge - 0494 17 23 08
godelieve.desender@telenet.be

Elke donderdagavond

Volleybal

voor iedereen

Sportzaal De Barloke van 19 u. tot 21 u.
Info: Marc Struye - 0476 69 84 60

Elke zaterdagvoormiddag en
maandagavond

Fietstocht

met de Swaenefietsers

vanaf 28 februari 2026

Op zaterdag 2 groepen (rit van 90 km)
Start om 9 u. aan de Swaene

Op maandag 2 groepen (rit van 75 km & 65 km)
Start om 18.15 u. aan de Swaene

Info en inschrijvingen: www.swaenefietsers.be
0494 93 58 81 - geert.dhondt10@gmail.com



19, 20, 21 en 22 maart 2026

Toneel: Met 4 aan tafel

Komedie door Altoos Doende
Zaal De Zwerver

19, 20 en 21 maart om 20 u., 22 maart om 14 u.
Info: altoosdoende@gmail.com - 0495 48 05 73

10 en 24 februari, 10 en 24 maart 2026

Brei- en haakcafé

De Wiek om 13.30 u. Organisatie door Ferm
duironfrancine@hotmail.com - 0496 68 42 12

Ferm

Woensdag 4, 11, 18 en 25 maart 2026

Volksdansen

Centrum Wilskerke om 19.30 u.

Organisatie door Ferm

duironfrancine@hotmail.com - 0496 68 42 12

Ferm

Dinsdag 12 januari 2026

Seniorenfilmnamiddag Kinopolis Oostende

Film Nachtvinders

Vertrek kerk Leffinge om 13.30 u. - KGB Leffinge
godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Woensdag 14 januari 2026

Openklasdag

VBS Sint-Jozef Leffinge van 9 u. tot 10.30 u.

Info: directie.stjolef@gewonderwijs.be

Of via 059 30 06 17

Vrijdag 16 januari 2026

Bloedafname

De Zwerver - 16.30 u. tot 19 u.

Info: info@middelkerke.rodekruis.be



Rode Kruis
Vlaanderen
Middelkerke

Zondag 18 januari 2026

Green Molk From The Planet Orange

Café De Zwerver - 17.30 u.

Info: www.dezwerver.be



Donderdag 29 januari 2026

Reisverslag + appelbabbel

Door Kristin Streitz over Alaska

Organisatie door Ferm

duironfrancine@hotmail.com - 0496 68 42 12

Ferm

Vrijdag 30 januari 2026

Winterwandeling

Door de gemeenteschool

Info: debontepier@onderwijs.middelkerke.be

Zaterdag 31 januari 2026

Klawiere'n aan de Frontiere'n

door Flor Barbry's volkstoneel voor Frans
Vlaanderen - Zaal De Zwerver - 20 u.

Info: Marleen Decat - 0495 18 25 70

Donderdag 5 februari 2026

Valentijnsfeest

In de Zwerver om 14 u. - KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Zaterdag 7 februari 2026

Pannenkoekenfestijn

De Swaene - 14 u.

Info: www.deswaenefietsers.be

of via geert.dhondt10@gmail.com



Dinsdag 10 of donderdag 12 februari 2026

Seniorenfilmnamiddag Kinopolis Oostende

Film Radioman

Vertrek kerk Leffinge om 13.30 u. - KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Donderdag 12 februari 2026

Digitaal met Dominique

Bib Middelkerke - 14 u. - Ferm

duronfrancine@hotmail.com - 0496 68 42 12

Ferm

Donderdag 26 februari 2026

Bezoek Chocolatier Vannevel

Vertrek kerk Leffinge om 14.15 u. - KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Donderdag 26 februari 2026

Kookles

Refter Bonte Pier - 19 u. - Ferm

duronfrancine@hotmail.com - 0496 68 42 12

Ferm

Zondag 1 maart 2026

Ontbijt

Door de vriendenkring De Bonte Pier

Van 8 u. tot 10 u. en van 10 u. tot 12 u.

+ opendeurdag van 10 u. tot 12 u.

Info: debontepier@onderwijs.middelkerke.be

Vrijdag 6 en zaterdag 7 maart 2026

De Dolfijntjes

Zaal De Zwerver - 20 u.

Info: www.dezwerver.be

Dinsdag 12 januari 2026

Seniorenfilmnamiddag Kinopolis Oostende

Film Song Sung BLUE

Vertrek kerk Leffinge om 13.30 u. - KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Zaterdag 14 maart 2026

Kaat Van Stralen + Frans Kalf

Foyer De Zwerver - 20 u.

Info: www.dezwerver.be



Woensdag 18 maart 2026

Openklasdag

VBS Sint-Jozef Leffinge van 9 u. tot 10.30 u.

Info: directie.stjolef@gewonderwijs.be

Of via 059 30 06 17

Zaterdag 28 maart 2026

The Kids

Zaal De Zwerver - 20 u.

Info: www.dezwerver.be



Maandag 30 maart 2026

Start koekjesverkoop De Bonte Pier

Info: debontepier@onderwijs.middelkerke.be

Alle Leffinge verenigingen wordt gevraagd om
hun activiteiten, die voor iedereen
toegankelijk zijn, **vóór 15 februari 2026** door te
mailen naar leffingezicht@gmail.com.

Karel Jonckheere

Een schrijver met Leffingse roots

"De landelijke stilte van vaders polderland en moeders Leiedorp was niet dezelfde. Iets hadden ze gemeen: de stilte van de hoge luchten waaronder ze lagen, vooral 's zomers.

De polderstilte, ik voelde het zo aan, was historischer voor mij... Ik wist dat een paar hoeven van vaders geboortehuis af het kanaal van Plassendale naar Nieuwpoort lag te glimmen."

Aan het woord hier: Karel Jonckheere, die in zijn memoires "De vogels hebben het gezien" terugblijkt op het landschap en de stilte die hem van jongs af aan gevormd hebben. Hoewel hij geboren en opgegroeid is in Oostende, lag een deel van zijn hart en oorsprong altijd in Leffinge.

Kindertijd in Oostende – met blik richting Leffinge

Karel Jonckheere (1906–1993) werd geboren in het visserskwartier van Oostende als oudste zoon van Kamiel Jonckheere en Victorine De Clercq. Zijn jeugd speelde zich af in de Sint-Paulusstraat, een volkse buurt van vissers, arbeiders en kleine winkeliers.

Jonckheere keek enorm op naar zijn vader Kamiel, die geboren en getogen was in Leffinge. Kamiel was een hardwerkend man die elke job aannam die zijn gezin

vooruit kon helpen: Koewachter in Middelkerke, paardenknecht bij dierenarts Pruvost in Oostende, koetsier van notaris Vander Heyde in Leffinge tot politieagent in Oostende. De stad die volgens Jonckheere in de zomermaanden "de euforie beleefde de meridiaan van de wereld te zijn".

De Eerste Wereldoorlog drukte zwaar op het gezin. Kamiel liet zich als loteling vervangen tegen betaling, werd later vermist en het gezin moest meermaals vluchten. Die onzekerheid kleurde Jonckheeres jeugd en versterkte zijn verbondenheid met de polders, waar hij rust vond.



Gezin zonder vader in 1917

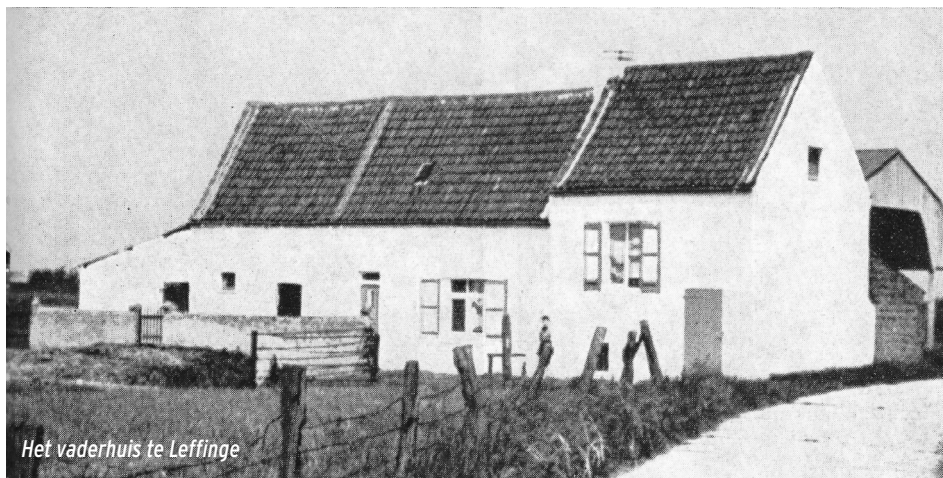
De band met Leffinge



Ondanks zijn Oostendse jeugd bleven de vakanties bij de familie van zijn vader in Leffinge een ankerpunt. Over het hoeveleven bij zijn tante Sylvie en nonkel Baziël schreef hij: "Ik hield veel van nonkel Baziël, de boer die bij vaders zuster, Sylvie, introuwde op het hoevetje te Leffinge waar vader werd geboren (het vaderhuis). Hij was een kordate vent, met zwartblauw haar uit de Spaanse tijd, soms opvliegend tegen zijn vijf dochters die het misschien moesten bekopen dat ze geen broer kregen."

Het hoevehuis in de Onze-Lieve-Vrouwstraat draagt nog altijd het opschrift "Dit is het vaderhuis van Karel Jonckheere."

"Zo wisten wij op zeven kilometer van Oostende niet dat vaders geboortehuis bijna was ondergelopen. Het lag onder de zeespiegel en het was voldoende dat het net dichte wateringen ergens versluisd zat om een overstroming te verwekken in de uitgeturfde velden en weiden. Te Leffinge aangekomen werden wij verrast door de ondergespoelde vlakte. Hier en daar stak nog een stuk witte muur en pannendak boven... Over takenbossen die tussen houten palen werden vastgebonden, klauterden we tot voor het huis dat we verlaten meenden. De deur was dicht, maar achter het raam was de hele familie, vader, moeder en vijf dochtertjes rustig koffie aan het drinken. Ze zaten alleen hoger. In



Het vaderhuis te Leffinge

Een van zijn meest levendige jeugdherinneringen gaat over de dag waarop hij ontdekte dat het huis ooit bijna volledig onder water had gestaan:

huis was tot een halve meter hoog stro opgestapeld. Oom Baziël die dit allemaal had bedacht en gedaan groeide van klein donker ventje met Gallische snor tot straffe held."



Loopbaan – van leraar tot Vlaams literair ambassadeur

Na zijn studie Germaanse talen werd Jonckheere leraar in Gembloux, Nieuwpoort en Gent.



In het 'Lijsternest' met Stijn Streuvels en Frans Masereel, 1966

Daarna volgden enkele sleutelposities:

1945: directeur van de Rijksmiddelbare School in Veurne

1946: inspecteur van de Openbare Bibliotheken van West-Vlaanderen

1953: ambtenaar bij de Dienst der Letteren van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur en later literair adviseur van het Ministerie van Cultuur

In die rol werd hij een belangrijke ambassadeur van de Nederlandstalige letteren. Hij reisde onder meer naar Cuba, Mexico, de Verenigde Staten, Congo, Rwanda, Brazilië, Zuid-Afrika, India, Roemenië, de Balkan

en talloze Europese landen. Zijn reizen vormden de inspiratie voor veel van zijn werk.

Daarnaast publiceerde hij in kranten en tijdschriften, werkte hij mee aan de Belgische Radio en Televisie, vertaalde hij uit het Engels, Duits, Frans en Spaans, en was hij redacteur van o.a. het "Nieuw Vlaams Tijdschrift", "De Vlaamse Gids en Standpunten". Hij vervulde daarnaast functies binnen het Willemsfonds, het Ministerie van Cultuur en de Raad van Advies voor de Nederlandstalige Dramatische Kunst.



Bekendste werken

Zijn oeuvre omvat gedichten, novellen, essays, reisverhalen, kritieken en bloemlezingen.

Tot zijn bekendste werken behoren onder meer "Spiegel der zee", "Van zee tot schelp", "Atlantische ballade", "Proefvlucht", de reisverhalen "Cargo" en "Zaire", en zijn memoires "De vogels hebben het gezien".

De foto's zijn afkomstig uit het boek 'De vogels hebben het gezien'.



Sporen in Oostende

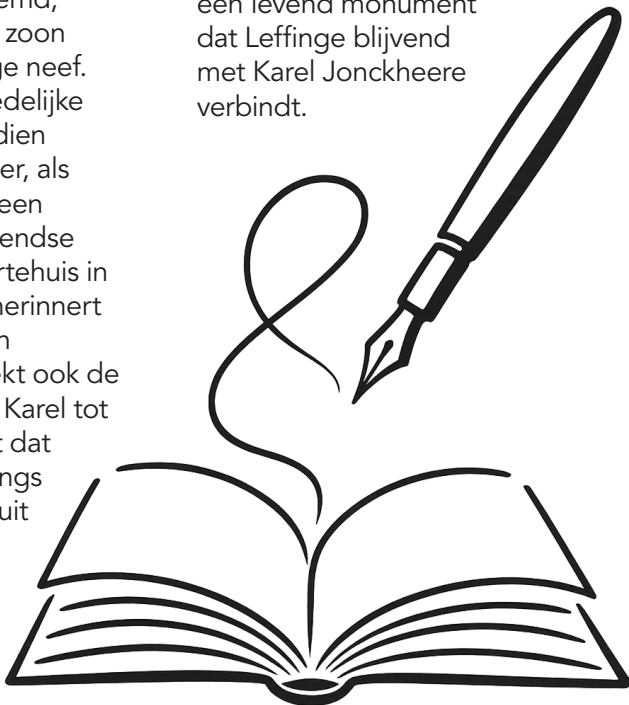
Ook in Oostende zelf zijn de sporen van Karel Jonckheere zichtbaar en levend gehouden. In september 2006 werd het nieuwe bibliotheekplein officieel naar hem genoemd, in aanwezigheid van zijn zoon Floris en zijn gelijknamige neef. In de leeszaal van de stedelijke bibliotheek staat bovendien een buste van de schrijver, als blijvend eerbetoon aan een van de markantste Oostendse auteurs. Aan zijn geboortehuis in de Sint-Paulusstraat 10 herinnert een gedenkplaat aan zijn afkomst. Van daar vertrekt ook de literaire wandeling "Van Karel tot Jonckheere", een traject dat bezoekers meeneemt langs betekenisvolle plaatsen uit zijn leven en werk.

Voor wie meer wil weten

In "het Letterenhuis" in Antwerpen wordt zijn volledige archief bewaard: brieven met onder meer Herman Teirlinck, Jeroen Brouwers, Gerard Walschap, foto's, manuscripten en persoonlijke documenten.

Familieband met Leffinge

Deze tekst kon mede steunen op getuigenissen van familieleden, waaronder Gerard De Bruyne, Leffingenaar geboren en opgegroeid in "het vaderhuis" waar zijn grootouders Bazel Rotsaert en Sylvie Jonckheere destijds ook woonden. Zo blijft het huis in de Onze-Lieve-Vrouwstraat een levend monument dat Leffinge blijvend met Karel Jonckheere verbindt.



Van verre velden: Leffingenaars in het buitenland

Hendrik Serruys in Zwitserland

Voor sommigen is ons landje te klein. Zij zoeken het in het buitenland.

Zo ook Hendrik Serruys (33) die opgroeide en schoolliep in Leffinge. Hij woont nu sinds enkele jaren in Zwitserland. En wij waren dus benieuwd waarom.

Waar woon je tegenwoordig?

'Ik woon in een klein dorpje, 'Bonstetten', op een boogscheut van Zurich. In 20 min sta ik met de trein in het centrum van de stad. Ik heb eventjes aan de stadsrand gewoond, maar dat beviel me veel minder. Nu hoor ik elke dag de vogels en heb vanop mijn balkon een mooi uitzicht op de heuvels.'

Voor welk bedrijf werk je daar?

'Ik werk als 'software-ingenieur' voor Roche. Roche heeft 2 grote afdelingen: Pharma en Diagnostics. De eerste ontwikkelt geneesmiddelen; de tweede instrumenten om bijvoorbeeld je bloed te analyseren. Ik werk dus voor 'Diagnostics'.



Als software-ingenieur hou ik me vooral bezig met het verwerken van data: eigenlijk is dat het verwerken van miljoenen documenten. Roche is trouwens het grootste bedrijf van Zwitserland; groter dan Nestlé en UBS.'

Hoe kwam je erbij?

'Volledig willekeurig. Daarvoor werkte ik in Amsterdam bij Shell. Ik was aan het solliciteren van Canada tot Australië, tot een Nederlander mij opbelde en vroeg: "Hendrik, heb je weleens gedacht aan Zwitserland?". Ik was snel overtuigd: centraal Europa, en dus overal dichtbij. Een heel sterke economie ook. Bovendien een haalbare afstand om

mijn liefvallige moeder in Leffinge een paar keer per jaar te bezoeken.

Eigenlijk was het me ook sterk te doen om de natuur en het klimaat. Ik heb het altijd moeilijk gehad met de lange natte winters in België. Hier is het wat dat betreft eigenlijk niet beter, maar in de bergen is het wel helemaal anders! Als je de Alpen doorsteekt rij je letterlijk van de herfst of lente, de zomer binnen.

Een willekeurige zaterdag in de winter kan hier dus vaak een zonnige dag in de bergen zijn, op de skilatten natuurlijk. De idee dat je in het weekend zomaar een dagje kunt gaan skiën: dat doet iets met een mens...'

Hoe is het leven in Zwitserland? Nogal duur, schijnt het?

'Ja, dat zal wel! Maar dat is ook allemaal relatief natuurlijk. Zurich wordt bijna jaarlijks op plaats 1 of 2 gezet als het gaat over de levenskwaliteit: goede lucht, veilig, veel jobs en al bij al een mooie verhouding tussen inkomsten en uitgaven.'

The good, the bad and the ugly

Hendrik schetst ons de voor- en nadelen van het land.

Het goede van Zwitserland:

'Het openbaar vervoer! Je hebt er geen idee van welk genot dit in je leven kan zijn. Je kunt er je

(Zwitserse) klok op gelijk zetten. Trein, tram bus, ferrys...: alles is op elkaar afgestemd. Langer dan 5 minuten moet je nooit wachten op een verbinding.

Het land is ook 'surréel mooi'. De landschappen zijn als prentkaarten.

En dan de directe democratie: de mensen stemmen per referendum over wat er moet gebeuren.'

En verrassend noemt Hendrik ook: hun dialect: 'Ze zijn er enorm trots op. Het wordt ook overal gesproken, maar het is geen geschreven taal.

Het is eigenlijk goed vergelijkbaar met ons West-Vlaams. De 'oa' (bijvoorbeeld in schoane) en de vette 'e': ze zijn ook volop aanwezig in hun dialect.'

Hendrik noemt ook wat minder fraaie zaken.

'Op sociaal vlak zijn ze toch wat meer ingetogen. De gezapige sfeer van een dorpscafé vind je hier minder. Het feit dat alles pokkeduur is, zorgt er wel voor dat ze geen last hebben van massatoerisme zoals in onze grotere steden. Maar het nadeel is dan weer dat er minder culturele evenementen zijn.

En het minst goede van het land: een huisje kopen mag je hier eigenlijk vergeten. Voor iet of wat appartement betaal je al meer dan een miljoen.'



Raak je daar dan makkelijk geïntegreerd?

'Meer dan 30% van de bevolking in Zurich is expat, of zoals ik mezelf graag noem: een immigrant. Iedereen spreekt wel Engels, ook de Zwitsers. De taal is natuurlijk belangrijk, maar ook zij hebben verschillende talen in 1 klein land; ze maken er hier alleen veel minder gedoe rond.

Ze sporten ook wel graag, dus als je zelf graag sport, maak je makkelijker vrienden.'

Hoe zit het met de work/life-balance?

'Zwitsers zijn vroege vogels. Er wordt veel en hard gewerkt, maar om 5 uur 's avonds is iedereen naar huis. Ook mooi: 60% of 80% werken is hier volledig ingeburgerd en niemand die daar moeilijk over doet, op om het even welke leeftijd.'

Hoe kijkt men naar ons land?

'Weinig mensen kennen België echt of zijn er al geweest. Maar we hebben toch wel een en ander gemeen. Ze zijn hier ook heel trots op hun kaas en hun chocolade.'

Het land maakt geen deel uit van de EU. Merk je daar iets van?

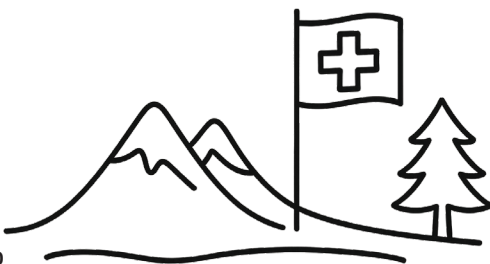
'Weinig. We betalen hier niet in euro's maar in Zwitserse frank. En er is nog douane aan de grenzen, maar om 5 u 's avonds zijn die ook meestal naar huis. Dus als je wil smokkelen: best na het avondeten...'

Ben je van plan daar te blijven? Of kom je zeker ooit terug naar België?

'Ik probeer niet veel te plannen. Ik speel wel met de idee om misschien eens een tijdje in Berlijn te gaan wonen. Ik zie mezelf niet snel terugkomen naar België. Het is zeker een mooie hoek van de wereld om te wonen, maar er zijn nog andere mooie plaatsjes.

Het sociale aspect van het verhuizen weegt steeds zwaarder door naarmate je ouder wordt. Dus het kan zeker wel zijn dat ik me ergens definitief nestel om een gezin te stichten in een van de volgende jaren.'

We wensen je nog heel veel succes, Hendrik!



Even achterom kijken

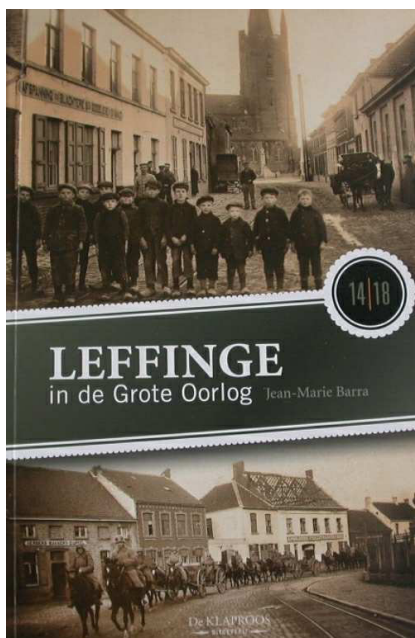
135 jaar geleden

Op 17 januari 1891 pleegde de 32-jarige timmerman, Judocus Van den Berghe, zelfmoord. Hij stond in voor het houtwerk bij de bouw van een huis in de Dorpsstraat. Als gevolg van een misrekening, ruïneerde hij zich en sprong op een zondagmorgen van de kerkwandeling (de buitenstrook rond de spits bovenaan de toren). Judocus had de gewoonte zijn balken van de zolderingen die hij leverde, te tekenen met zijn initialen J.V.d.B. Op sommige zolderingen in Leffinge prijken zijn initialen nog. Wie bezorgt ons een foto van deze initialen op zijn zolder?

15 jaar geleden

Op 1 januari 2011 sloot het CM-kantoor in Leffinge de deuren. De Christelijke Mutualiteiten sloten toen in West-Vlaanderen 6 kantoren om bedrijfseconomische en praktische redenen. De CM-brievenbus hangt nog steeds ter hoogte van het oude CM-kantoor (Dorpsstraat 24).

In 2011 kwam het boek 'Leffinge in de Grote Oorlog' uit. Door haar ligging, vlak achter de kust en op zeven kilometer van het IJzerfront, speelde Leffinge een belangrijke rol tijdens de Eerste Wereldoorlog. Jean-Marie Barra brengt in een stevig gedocumenteerde tekst een haarfijn verslag van het leven in Leffinge tijdens de Grote Oorlog. Het boek is prachtig en overvloedig geïllustreerd met vaak nooit uitgegeven foto's.



Woordje van de wijkinspecteur

Stefaan Mus

0498 90 58 59 - stefaan.mus@police.belgium.eu



Burenruzies: oorzaken, gevolgen en oplossingen

Burenruzies zijn van alle tijden. Hoewel de meeste mensen in harmonie naast elkaar wonen, kan een klein conflict al snel uitgroeien tot een langdurige en vervelende situatie. Geluidsoverlast, parkeerproblemen of meningsverschillen over een omheining kunnen de sfeer in de buurt flink verstoren.

Gevolgen van burenruzies

Een ruzie met de buren heeft vaak meer impact dan men denkt. De eigen woning, die normaal een plek van rust en veiligheid is, kan door spanningen onprettig aanvoelen. Langdurige conflicten kunnen leiden tot stress, slapeloze nachten en zelfs gezondheidsklachten. Bovendien kan de sociale samenhang in de buurt ernstig verslechteren.

Veelvoorkomende oorzaken

1. Geluidsoverlast:
Harde muziek, blaffende honden of nachtelijk rumoer.
2. Grensgeschillen:
Onenigheid over erfafscheidingen, heggen of bomen.
3. Parkeren en verkeer:
Strijd om schaarse parkeerplekken of verkeerd geparkeerde auto's.
4. Gedrag en leefstijl:
Verschillende opvattingen over netheid, kinderen die buiten spelen of het onderhoud van een tuin.
5. Huisdieren:
Overlast door hondenpoep, katten die tuinen inlopen of dieren die overlast veroorzaken.

*"Een goede buur is
beter dan een verre
vriend!"*

Oplossingen

1. Onderling gesprek:
Vaak is een direct en rustig gesprek de beste eerste stap. Veel misverstanden ontstaan door gebrekkige communicatie.
2. Schakel bemiddeling in:
Als praten niet helpt, kan de politie een uitkomst bieden. Wij treden op als bemiddelaar om actief de gesprekken tussen de burens te begeleiden en eventueel door te verwijzen naar andere gemeentelijke diensten.
3. Formele stappen:
In hardnekkige gevallen kan een juridische procedure bij de vrederechter nodig zijn. Dit is meestal de laatste optie, omdat het de verhouding vaak verder onder druk zet.
4. Voorkomen is beter dan genezen:
Maak duidelijke afspraken, toon begrip voor elkaars leefstijl en probeer irritaties tijdig te bespreken. Een goede buur is immers beter dan een verre vriend.

Conclusie:

Burenruzies zijn vaak klein begonnen, maar kunnen grote gevolgen hebben. Door open communicatie, respect en waar nodig bemiddeling kan escalatie worden voorkomen. Uiteindelijk draagt een goede relatie met de burens niet alleen bij aan woonplezier, maar ook aan een veiligere en fijnere buurt.





't Zwervertje

Fotozoektocht

't Zwervertje op zijn sokkel aan de vaart tuurt het water af... Zoveel schoonheid, iedere dag weer opnieuw, maar als niemand kijkt, dan zwerft ons Zwervertje langs Leffingse velden en door ons geliefde dorp op zoek naar nog meer idyllische plekjes...

Stap opnieuw in het spoor van onze avonturier en maak je kinderen, kleinkinderen, wandelvrienden of andere Leffingenaars warm om ook op pad te gaan.

Zoek ons Zwervertje en win een prijs!

Neem een selfie, of een foto van je compagnon op de exacte locatie en vanuit dezelfde positie.

Mail naar leffingezicht@gmail.com en maak kans op een mooie prijs.

Mooie prijs!

De eerste inzending uit vorige editie ontving een champagnepakket dankzij de gulle schenking van het gemeentebestuur. *Proficiat!*



Gewonnen!



Het Zwervertje werd gevonden in de Leffingestraat ter hoogte van de begraafplaats.